

Rakušanova učebnice lhaní

- CZ24 News | 14. ledna 2023

ČESKO: Nový materiál týmu ministerstva vnitra s názvem KRIT ukazuje, že vláda si začíná uvědomovat, že lidé chudnou a přestávají jí věřit. Řešení, která bizarním úřednickým jazykem navrhuji, ale ukazují, že místo řešení se rozhodli nespokojenosti čelit silou.

Nedávno jsme na tomto místě přinesli informaci, že Ministerstvo vnitra ČR založilo další z řady cenzurních center např. vedle Centra proti hybridním hrozbám. Nový podúřad se jmenuje Krizový informační tým (KRIT). Jak na počátku své činnosti avizoval, zabývá se komunikačními doporučeními směrem zejména k pracovníkům státní a veřejné správy, u nichž, podle tvrzení z loňského června, detekoval údajnou radikalizaci jejich postojů.

Doslova se v jeho materiálu píše toto: „Lidé jsou krajně znejistělí a bojí se budoucnosti. Často nevědí, jak zaplatí účty za elektřinu a zda budou mít na základní životní potřeby. Část společnosti se radikalizuje. A volá po změně politické reprezentace. Zjištění KRITu, partnerů na místní úrovni a z řad organizací občanské společnosti (*opět naše slavné neziskovky, placené státem, pozn. aut.*) naznačují rovněž rostoucí frustraci, příklon k antisystémovým subjektům a radikalizaci pracovníků státní a veřejné správy v důsledku uprchlické a energetické krize. Radikalizace pracovníků státní a veřejné správy představuje zásadní problém, který může ohrozit běžné fungování státu a jeho institucí, samospráv a dále urychlit rozpad společenské soudržnosti.“

Co to může znamenat v překladu do češtiny? Že si mocenské orgány konečně všimly, že lidé chudnou, roste v nich nespokojenost s neschopností vládnoucí garnitury, která místo řešení energetické, plynové, lékové a kdovíjaké ještě krize posílá kamiony se zbraněmi a léky na Ukrajinu. Věrčuška si z toho správně odvodila, že její zabetonované stoosmičkové postavení se může vlivem nespokojenosti lidí začít dříve či později drolit a nastane boj o holý život, resp. o udržení stávajících a získání nových koryt za veřejné peníze. Jenže místo důkladného zamyšlení nad příčinami oné nespokojenosti pouze hledá a vytváří způsoby, jak nespokojené zastavit, umlčet a odstavit od možnosti veřejného působení.

Samozřejmě, že nejbolestnější je to právě u pracovníků „eráru“, tedy veřejné správy, kteří by měli být těmi pilíři, na nichž stojí vrcholná moc. Jenomže ty pilíře mají také své existenční starosti a nemají v hlavách úplně vygumováno, jak by si vrchnost přála. A tak prý „roste jejich radikalizace, příklon k antisystémovým subjektům atd.“ Což prý může vést ke „změně politické reprezentace“, což je zde převáděno do fráze o „ohrožení fungování státu a rozpad společenské soudržnosti“.

Asi nejsem sám, kdo je toho názoru, že za nedůvěru z řad občanů si vláda může sama, ona je ten, kdo přispívá k rozdělení obyvatel na „naše“ (rozuměj zkorumpované fízly, pracovníky udavačských center při MV atd.) – a „jejich“, tj. nepřátele, kritiky, pochybovače, relativizující „naše“ žulové pravdy. Vláda a její mocenské údy se tak chovají přesně po vzoru všech diktatur a totalit. Místo aby vedla s občany dialog a snažila se jim vyjít vstříc ve věci uspokojování jejich zákonných nároků, sepisuje metodické příručky, podle nichž se má proti občanům postupovat. Lze dřív či později očekávat, že Ministerstva vnitra nebo někdo takový přijde s dalším stupněm boje proti vnitřnímu nepříteli, a to bude už zcela jasná kriminalizace za držení a šíření osobního názoru, což každému občanovi garantuje ústavní Listina práv a svobod. To je však dokument v očích těchto novodobých inkvizitorů vhodný tak leda k podložení kratší nohy psacího stolu, u něhož se rozhoduje či záhy bude rozhodovat o bytí a nebytí každého z nás.

Zatím nejnovější materiál vzešlý z útrob KRITu nese název „Komunikační doporučení – VÁLKA &

ENERGETICKÁ KRIZE“. Čtete zde hned v záhlaví třeba tohle: „V České republice probíhá politický střet o to, zda bude energetická krize interpretována jako selhání státu, nebo jako důsledek ruské ‚energetické války‘, jež si klade za cíl rozklad české společnosti... Úkolem státu je o opatřeních aktivně a otevřeně komunikovat a umenšovat tak prostor pro vznik a šíření spekulací a dezinformací.“

Tyto teze jsou dále rozvedeny v kapitole nazvané Kontext:

„Česká republika společně s ostatními evropskými státy čelí bezprecedentní energetické krizi, kterou záměrně způsobila Ruská federace s cílem oslabit Evropskou unii, narušit její dosavadní – alespoň elementární – jednotu a přimět ji ke změně postoje vůči napadené Ukrajině. Současná politika Ruské federace v oblasti energetiky není ničím jiným než pokračováním války jinými prostředky. To znamená, že ve válce se nenachází jen Ukrajina, ale také Česká republika spolu se svými evropskými spojenci. Jakkoliv občané České republiky nejsou bezprostředně ohroženi na životech, dopady ‚energetické války‘ již pociťují, a to zejména ve svých peněženkách. Postupně ztrácejí důvěru ve stát. A hledí do budoucnosti s nejistotou, až strachem. Úkolem státu je proto posílit ve veřejném prostoru povědomí, že se Česká republika nachází v nové, zatím nepoznané, válce.“

A dále: „Pokud se státu nepodaří dopady ‚energetické války‘ umenšit, hrozí sociální otřesy, které mohou vyústit až k úplné ztrátě důvěry občanů v základní funkce státu a veřejné sféry, ke zpochybnění dosavadního prozápadního směřování České republiky, případně až k destrukci stávajícího politického systému založeného na otevřené soutěži politických stran.“

Z toho plyne, že moc si uvědomuje, v jak strmé uličce směr propast se ocitá, a proto straší opravdu zhurta: nezůjme-li veřejnou informovanost na unisono prorežimní hlas, stane se to, že se pluralitní systém změní. V co? To se zde neříká, ale lze předpokládat obavy z toho, že po nějakých neslaných nemastných protestních akcích rozdrobených partiček přijde nějaký charismatický lídr, bouchne do stolu a na složité otázky nabídne jednoduché a každému pochopitelné odpovědi. A k těm je, jak pozorujeme činění naší neschopné vlády, blízko jako, řečeno postaru, z hráze do rybníka.

To je také jeden z důvodů, proč se stávající moc tolik bojí Andreje Babiše. Ne snad proto, že by byl tím záchranným kruhem účinných strategií, a už vůbec ne nadějí pro ty, kdo by se rádi dočkali uvolnění poddanského chomoutu naší země vůči EU a USA. Nicméně Babiš má charisma a umí s lidmi mluvit jejich jazykem, aspoň co do obsahu. Formu ponechme stranou, není zde důležitá. Babiš zde v dobách svého vládnutí realizoval přesně to, co dnes z mnoha stran slyšíme ve formě poptávky: Zvyšoval příjmy státních zaměstnanců, nejen úředníků, ale třeba i učitelů a v jiných silných latentně voličských skupinách. Zatímco naše dnešní vláda dokázala pouze zvýšit příjmy sama sobě a svým věrným v parlamentu, a pro ostatní si ponechala pouze arogantní doporučení vyřčené druhdy premiérem: Občané, nestyďte se chodit pro sociální dávky.

To je absolutní rozklad všeho, co si představíme pod pojmem fungování státu. Dekadentní ztučnění mocných – a ekonomické likvidace všech ostatních. Mimochodem, kde si tahle vláda myslí, že bude donekonečna brát peníze na své zvyšující se platy a na zbraně a jiné dodávky na Ukrajinu, do níž nám naveskrz nic není? Zvýší inflaci po tureckém vzoru na 80 %? Natiskne si bezcenné papíry místo peněz? Bude znehodnocovat vklady jako Novotný v roce 1953, nebo vyvlastňovat majetky, k nimž se občané za třicet let snaživého budování kapitalismu dopravovali? Jinými slovy: zabijí celý smysl Svatého Listopadu 1989, který přece, aspoň v mysli obyčejných lidí, ne na Maltě či v Reykjavíku na summitech kapitánů velmocí, byl jakousi očekávanou zárukou, že nedojde k návratu brutalistního komunismu. Což je ovšem přesně to, co dnes prožíváme.

Včetně zapojení silových složek, třeba i Ministerstva vnitra, jehož abteilung KRIT dále píše: „Česká společnost není v pohledu na původce stávající krize jednotná, naopak je rozdělená na dvě podobně

velké skupiny, přičemž ta kritická je pochopitelně hlasitější, viditelnější a relativně snadno přehluší názorové oponenty... S rostoucí únavou z války lze současně očekávat, že bude přibývat těch, kteří se přikloní ke kritickému segmentu společnosti a začnou zpochybňovat, že hlavním důvodem zdražování cen energií je Rusko a jeho agresivní politika... Teze, že se Česká republika nachází ve válce s Ruskou federací, proto nesmí být používána jako výmluva pro neschopnost státu prakticky pomoci domácnostem, které se propadají do chudoby, a celé zdejší ekonomice. Narativ je naopak třeba uchopit tak, že válka sice způsobuje občanům České republiky mnohé těžkosti, ale stát dělá vše pro to, aby její dopady co nejvíce zmírnil, zajistil lidem důstojné životy a zachoval sociální smír.“

Tedy se zde jasně přiznává, že věta „jsme ve válce“ je narativ, který je třeba „uchopit“ tak, aby byl občan indoktrinován „správným“ výkladem, který nepřipouští jakékoli selhání mocenských elit a hází vše na Kreml.

K naplnění těchto cílů mají sloužit například tyto komunikační kroky: „1. Ozřejmit, že ve válce s Ruskem se nenachází jen Ukrajina, ale také Česká republika, neboť dnešní ruská energetická politika není ničím jiným než pokračováním války jinými prostředky. 2. Připomenout, že původcem bezprecedentní energetické krize je Ruská federace, respektive její rozpínavá a agresivní politika, která dlouhodobě a cíleně poškozují zájmy České republiky. 3. Ubezpečit občany České republiky, že stát rozumí jejich obavám z budoucnosti a má připravenou sérii konkrétních opatření, která jim pomohou důstojně projít složitým obdobím. 4. Udržet elementární sociální smír, a to nejen skrze pomoc chudnoucím domácnostem, ale i uvážlivým slovníkem vůči těm, kteří jsou ke stávajícímu vedení státu výrazně kritičtí. 5. Nabídnout naději, že nynější krize je příležitostí pro vybudování silnější, odolnější a nezávislejší ČR v blízké budoucnosti, tedy že ‚světlo na konci tunelu‘ představuje důsledná energetická transformace.“ Ano, světlo na konci tunelu, to je rovněž stará dobrá fráze každého autokrata, který žene svou zemi do zkázy, ale kreslí jí růžové zítřky „za tunelem“. Nic ho to nestojí, slibem neublížíš.

Materiál KRITu dále nabízí jednoduchá komunikační hesla, například: „Česká republika stojí od samého počátku války po boku Ukrajiny. A navzdor ruským výhrůžkám neuhneme ani o píd.“ Nebo: „Nepříteli nelze ustupovat. Vítězství nad Ruskem nebude zadarmo.“ Či: „Jsme ve válce, ale nevzdáváme se. Stojíme za Ukrajinou a pomáháme českým občanům.“ Jak „pomáháme českým občanům“, to z textu není jasné. Zato se v závěru dočítáme, že „Trollové (rozuměj nositelé odlišných než režimních názorů) jedou linku ,hlavně že podporujete Ukrajinu, ale my budeme mít drahý plyn‘. Stavějí cenu plynu nad lidskou svobodu, tj. hlavně levné energie, i když nás to bude stát svobodu a nezávislost. To, že umírají Ukrajinci, jim nevádí.“ Tato sprostá věta už překonává všechny arogantní demagogie, jaké by vůbec někoho s rozumem v hlavě mohly napadnout, natož aby jim uvěřil.

Celá ta metodická příručka KRITu je jen dalším klackem, jimiž mají být bití nespokojenci a oponenti, protože zde jsou formulována nejen oficiální stanoviska vrchnosti, ale rovnou i metody, jak je vštěpovat národu. Myslím, že to je aktivita veskrze zbytečná, protože národ už dávno ví své. Skutečná radikalizace nás teprve čeká, až tahle sebevražedná politika naší vlády přestoupí míru a do propasti chudoby shodí celou střední třídu a zavede autoritativní politický režim, stojící na zákazech a příkazech. Očekávám, že to přijde brzy, protože energetická krize nekončí, nýbrž naplno teprve začíná.

[ZDROJ](#)